

МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ

Фразеологія кожної мови – це скарбниця народу, здобуток його мудрості й культури, що містить багатющий матеріал про його історію, звичаї, ідеали, мрії та сподівання. Немає такої ділянки, галузі життя народу, яка б не характеризувалася фразеологічними одиницями [3, с. 15]. У фразеологізмах відображені явища розумової діяльності, психічного стану, взаємин між людьми, стану людського організму, дається оцінка людей, явищ, дій тощо.

Відомо, що фразеологізм є одиницею мови. Фразеологічна одиниця фіксується як у словниках загального типу, так і в фразеологічних словниках та довідниках. Отже, існують певні методи вивчення фразеологічних одиниць, тому їх потрібно знати і правильно застосовувати на практиці, оскільки кожен метод має свої характерні особливості. Методи вивчення фразеологічних одиниць мають свою специфіку та структуру, у цьому аспекті досить актуально ознайомитися з методами вивчення фразеологічних одиниць. Адже дуже важливо їх правильно застосовувати та розрізняти один від одного.

Науковий пошук у цих напрямках здійснювало багато науковців. Досить плідними є дослідження російських та українських мовознавців. Розробкою питань теорії фразеології займалися А. Альохіна, Н. Амосова, В. Архангельський, Л. Булаховський, В. Виноградов, Є. Поливанов, О. Смирницький та ін. – досліджували фразеологію англійської мови. Серед західних мовознавців слід відзначити Ш. Баллі та Л. Сміта [2, с. 64].

У нашій статті ми ставимо за мету охарактеризувати та проаналізувати методи вивчення фразеологічних одиниць, прослідкувати кожен метод, який запропонований окремим мовознавцем.

Метод вивчення фразеологічних одиниць вперше запропонувала Н. Амосова. Вона розробила контекстологічний метод вивчення фразеологізмів [5, с. 28]. Основні його принципи повинні лягти в основу будь-якого методу вивчення фразеології: вивчення фразеологічних одиниць в умовах їхнього вживання у реченні, вивчення контекстуальної взаємодії слів, а також врахування специфіки мови.

Наступний метод вивчення фразеологічних одиниць – варіаційний, який був запропонований В. Архангельським [1, с. 91].

Його особливостями є:

- 1) підхід до фразеології як до системи та вивчення реальних варіацій фразеологічних одиниць;
- 2) виділення фразеологічного значення як особливої лінгвістичної категорії.

Комплекативний метод дослідження фразеології розроблений С. Гавриним. Згідно з цим методом виділяють три типи спеціалізованих компліктивів або сполучення слів: 1) експресивно-образні; 2) еліптичні; 3) гносеологічні (афоризми, складні терміни) [4, с. 41]. Наприклад: *like*

father like son – яблуко від яблуні недалеко падає.

Метод фразеологічної ідентифікації був вперше запропонований у 1964 р. Цей метод оснований на різних типах фразеологічних значень, співвідношенні елементів до всієї структури, а також допомагає виділяти фразеологізми серед складних слів та словосполучень.

В ідіомах семантична стійкість виражається в повному або частковому переосмисленні. Наприклад: *by leaps and bounds – дуже швидко*. Ні слово *leap*, ні слово *bound* не можуть входити до складу дефініцій і нарізно мають зовсім різні значення, не пов'язані із фразеологічним: *leap – «стрибок, скачок», bound – межа, рубіж, зона. Але to eat like a horse – дуже багато їсти* [6, с. 15].

Наступний метод – це метод фразеологічного опису, який служить для виділення різних типів фразеологізмів. Прикладом цього методу можна навести такі фразеологічні одиниці: *pleased as a dog with two tails – дуже задоволений; drunk as a boiled owl – п'яний, як чіп* [6, с. 47].

Отже, ознайомившись з методами вивчення фразеологічних одиниць та проаналізувавши їх, можна зробити такий висновок: кожен із методів є досить важливим і цікавим по своєму. Тому досить важливо ознайомитись з кожним із них, щоб вміти правильно застосовувати на практиці, бо кожен із методів має свої характеристики, свою структуру та специфіку.

Список використаних джерел:

1. Алефіренко М. Ф. Теоретичні питання фразеології. – Харків, 1987. – 210 с.
2. Амосова Н. Н. Основы английской фразеологии. – М. : Высш. шк., 1989. – 263 с.
3. Архангельский В. Л. Устойчивые фразы в современном русском языке. – Ростов-на-Дону, 1964. – 193 с.
4. Кащеева М. А., Пошакова И. С. Практическая лексикология. – М. : Просвещение, 1974. – 196 с.
5. Смирницкий А. И. Лексикология английского языка. – М., 1956. – 236 с.
6. Kunin A. V. English-Russian dictionary of idioms. – М., 2005. – 503 с.